

19.1.2011

B7-0041/2011 }
B7-0045/2011 }
B7-0059/2011 }
B7-0060/2011 }
B7-0061/2011 }
B7-0062/2011 }
B7-0063/2011 } RC1/rev.1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 122 lõikele 5,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

EFD (B7-0041/2011)
ALDE (B7-0045/2011)
ECR (B7-0059/2011)
PPE (B7-0060/2011)
S&D (B7-0061/2011)
GUE/NGL (B7-0062/2011)
Verts/ALE (B7-0063/2011)

Pakistan, eelkõige kuberner Salmaan Taseeri mõrv

**Eija-Riitta Korhola, Filip Kaczmarek, Cristian Dan Preda, Bernd Posselt,
Tunne Kelam, Monica Luisa Macovei, Sari Essayah, Elena Băsescu, Csaba
Sógor, Thomas Mann, Tadeusz Zwiefka**

fraktsiooni PPE nimel

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Karin Kadenbach, Richard Howitt
fraktsiooni S&D nimel

RC\854367ET.doc

PE455.869v01-00}
PE455.873v01-00}
PE455.887v01-00}
PE455.888v01-00}
PE455.889v01-00}
PE455.890v01-00}
PE455.891v01-00} RC1/rev.1

Marietje Schaake, Norica Nicolai, Ramon Tremosa i Balcells, Frédérique Ries, Sonia Alfano, Marielle De Sarnez, Kristiina Ojuland, Alexander Graf Lambsdorff, Elizabeth Lynne

fraktsiooni ALDE nimel

Jean Lambert, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Heidi Hautala

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Charles Tannock, Peter van Dalen, Michał Tomasz Kamiński, Ryszard Antoni Legutko, Adam Bielan, Konrad Szymański, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki, Marek Henryk Migalski

fraktsiooni ECR nimel

Rui Tavares, Helmut Scholz, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat

fraktsiooni GUE/NGL nimel

Fiorello Provera, Bastiaan Belder

fraktsiooni EFD nimel

RC\854367ET.doc

PE455.869v01-00}
PE455.873v01-00}
PE455.887v01-00}
PE455.888v01-00}
PE455.889v01-00}
PE455.890v01-00}
PE455.891v01-00} RC1/rev.1

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Pakistani, eelkõige kuberner Salmaan Taseeri mõrva kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta Pakistanis, eelkõige 20. mai 2010. aasta resolutsiooni, 12. juuli 2007. aasta resolutsiooni, 25. oktoobri 2007. aasta resolutsiooni ja 15. novembri 2007. aasta resolutsiooni;
 - võttes arvesse oma 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta, mis käsitleb inimõigusi maailmas 2009. aastal ja Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas (2010/2202(INI))¹;
 - võttes arvesse nõukogu 16. novembri 2009. aasta järeldusi usu- ja veendumusvabaduse kohta, milles nõukogu rõhutab kõnealuse vabaduse ning usulise sallimatusega võitlemise strateegilist tähtsust;
 - võttes arvesse ELi ja Pakistani 4. juuni 2010. aasta ühisavaldust, milles mõlemad pooled kinnitasid taas, et soovivad üheskoos tegeleda piirkondliku ja globaalse julgeoleku küsimustega, edendada inimõiguste austamist ning teha koostööd Pakistani demokraatliku valitsuse ja muude demokraatlike riigiasutuste jätkuvaks tugevdamiseks;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi 19. novembri 2010. aasta avaldust Asia Bibile surmanuhtluse mõistmise kohta;
 - võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton 4. jaanuari 2011. aasta avaldust kuberner Salmaan Taseeri mõrva kohta ja 12. novembri 2010. aasta avaldust Pakistanis aset leidnud surmanuhtluse juhtumi kohta;
 - võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklit 18;
 - võttes arvesse 1981. aasta ÜRO deklaratsiooni igasuguse usul ja veendumustel põhineva sallimatuse ja diskrimineerimise kaotamise kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et Punjab provintsi kuberner Salmaan Taseer oli üks häälekamaid ja nähtavamaid Pakistani jumalateotuse seaduste kriitikuid, kes kritiseeris ka nende seaduste kuritarvitamist äärmuslaste rühmade poolt sellistel juhtudel, nagu Asia Bibi juhtum, kus kristlasest naine mõisteti vastavalt Pakistani karistusseadustiku jaole 295-C jumalateotuse eest surma;
- B. arvestades, et Salmaan Taseeri tappis 4. jaanuaril 2011. aastal Islamabadis üks tema enda

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA-PROV(2010)0489.

turvameestest – Malik Mumtaz Hussein Qadri –, kes ei olnud nõus Taseeri vastuseisuga Pakistani jumalateotuse seadustele;

- C. arvestades, et ükski turvamees, kes kuberner Taseeri tapmist pealt nägi, et teinud ühtki katset mõrvari takistamiseks; arvestades, et sajad advokaadid tervitasid kohtusse ilmunud mõrvarit rõõmuhüüetega ja toetusavaldustega ning kümned tuhanded meeleavaldajad marssisid Karachi tänavatel tema teole heakskiidu demonstreerimiseks; arvestades, et juhtiv imaam on väidetavalt välja andnud *fatwa* endise Pakistani ministri, reformimeelse poliitiku ja tuntud ajakirjaniku Sherry Rehmani kohta ning nimetanud ta järgmise mõrva sihtmärgiks;
- D. arvestades, et selle traagilise juhtumi järel tegi ulatuslik riigi vaimulikkonna ühendus, keda esindas mõõdukas Barelvi sekti esindav organisatsioon Jamaate Ahle Sunnat Pakistan, avalduse, mis õigustas kuberner Taseeri mõrva ning ülistas tapjat, öeldes, et „ükski moslem ei peaks matustele minema ega isegi mitte proovima Salmaan Taseeri heaks palvetada ega väljendama seoses juhtunuga mingit kahetsust ega kaastunnet”, ning nõudes, et ükski moslem ei tohi matustel palvet lugeda ega ükski vaimulik viia läbi tapetud kubeneri matusetalitust;
- E. arvestades, et Pakistani 1973. aasta põhiseaduse põhiõiguste peatükis tagatakse usutunnistuse ja usuinstitutsioonide juhtimise vabadus (artikkel 20), kõigi kodanike võrdsus (artikkel 25) ning vähemuste seadusjärgsed õigused ja huvid (artikkel 26);
- F. arvestades, et 25. detsembril 2009 kordas president Asif Ali Zardari Pakistani Rahvapartei lubadust austada kõigi vähemuste õigust kohtlemisele võrdsete kodanikena;
- G. arvestades, et 1982. ja 1986. aastal kehtestatud õigusnormid, mida tuntakse jumalateotuse seadustena, kahjustavad põhiseadusega tagatud usutunnistust ja vähemusi käsitlevaid põhiõigusi, ning neid kasutavad ära äärmusrühmitused ja need, kes soovivad klaarida isiklikke arveid, ning nimetatud seaduste tõttu on suurenenud vägivald usuvähemuste ning ka ebaõiglust kritiseerida julgevate kodanike vastu;
- H. arvestades, et valdav enamus, keda jumalateotuse seaduste alusel süüdistatakse, on moslemid, kuid süüdistused usuvähemuste hulka kuuluvate isikute vastu võivad põhjustada ebaoproportsionaalset vägivalda nende kogukonna vastu tervikuna;
- I. arvestades, et 30. detsembril 2010. aastal taganes Pakistani valitsus avalikult väljakuulutatud lubadusest diskrimineerivad seadused läbi vaadata ning teatas poliitilises avalduses, et tal ei olnud mingit kavatsust jumalateotuse seadusi kehtetuks tunnistada või muuta;
- J. arvestades, kuberner Taseeri mõrv seab kahtluse alla jumalateotuse juhtumitega tegelevate kohtunike ohutuse, sest islamiäärmuslased on juba avaldanud Pakistani madalama astme kohtu kohtunikele survet ning isegi kõrgema astme kohtu kohtunikud võivad tõrkuda usulise tagakiusamise kohtuasjades erapooletuid otsuseid tegemast, kartes, et terroristid tungivad nende elu kallale;

- K. arvestades, et pärast kuberner Taseeri mõrva tunnevad mõõdukad islamistid, usuvähemused ja inimõiguste kaitsjad end järjest ebaturvalisemalt;
- L. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõikes 5 on sätestatud, et demokraatia edendamine ning inimõiguste ja kodanikuvabaduste austamine on Euroopa Liidu aluspõhimõtted ja eesmärgid, millele tuginetakse ühiselt kolmandate riikidega suhtlemisel; arvestades, et ELi kaubandus- ja arenguabi tingimuseks on inimõiguste ja vähemuste õiguste järgimine,
1. mõistab teravalt hukka Pakistani Punjab provintsi kubeneri Salmaan Taseeri julma tapmise 4. jaanuaril 2011. aastal Islamabadi turul, ning tunnustab seda, et ta julges ja soovis vaatamata Pakistani polariseerunud poliitilisele õhkkonnale toetada usulist sallivust ja võimult kõrvaldatud isikute inimlikku kohtlemist, ning avaldab kaastunnet ohvri perekonnale ja Pakistani rahvale;
 2. nõuab tungivalt, et Pakistani ametivõimud korraldaksid mõrva kõikide aspektide põhjaliku uurimise ning annaksid kõik selle kuriteo toimepanijad kiiresti kohtu alla, mis peab toimuma rangelt õigusriigi põhimõtte kohaselt;
 3. märgib, et paljud inimõiguste kaitsjate rühmad kritiseerisid nii Pakistani poliitiliste kui ka sõjaväeliste juhtide vähest toetust kuberner Taseeri julgetele seisukohtadele, ning on kohkunud ja mures meelevaldustes väljendunud rahva ja isegi õiguselukutsete esindajate suure toetuse pärast usulisele sallimatusele ja otsesele mõrvale ning mõrvari avaliku toetamise pärast; kutsub Pakistani valitsust üle mitte lubama riigi äärmuslastel mõõdukaid islamiste vaigistada;
 4. on väga mures selle pärast, et osa sõjaväelasi, õiguselukutse esindajad ja poliitikuid toetaksid vaikides või avalikult Pakistanis poliitilistele ja usulistele äärmuslastele järeleandmist;
 5. on mures selles pärast, et kuberner Taseeri Islamabadis mõrvanud politseinik töötas kubeneri enda turvauksuses; kutsub Pakistani valitsust üles vabastama Pakistani julgeolekujõud islamiäärmuslastest ning tagama, et julgeolekujõud järgiksid põhiseadust ja õigusriigi põhimõtet;
 6. väljendab solidaarsust kõigi Pakistani valitsuse võetud meetmetega võitluses vägivaldse ekstremismi leviku vastu;
 7. on mures, et Pakistani jumalateotuse seadusi, millele hiljuti surnud kuberner Taseer avalikult vastu seisis, kasutatakse endiselt usurühmade, sh kristlaste tagakiusamiseks, nagu näitab surma mõistetud viie lapse ema Asia Bibi juhtum;
 8. kutsub Pakistani ametivõime üles Asia Bibit viivitamatult vabadusse laskma ning võtma meetmeid, et tagada turvalisus tema perekonnale, kes pidi pakku minema; kutsub president Zadari üles kasutama oma põhiseaduslikku õigust, et temalt andeks paluda;
 9. peab kahetsusväärseks, et kaks suurimat Pakistani usulist parteid on teatanud, et Salmaan

Taseer oli mõrva oma vaadete tõttu ära teeninud, ning tekitanud sellega veelgi suuremat hirmu ning õigustanud nii poliitilist kui ka usulist terrorit ja kuritegevust;

10. on mures selle pärast, et pärast kuberner Taseeri mõrva võidakse Pakistanis piirata sõnavabadust, sh internetis, sest Jamaat e-Ahl e-Sunnat Pakistani usuõpetlased on avalikult öelnud, et toetajad on samavõrra süüdi nagu jumalateotaja ning et kõnealune surm peaks andma poliitikutele, meediale jm õppetunni;
11. tunneb heameelt, et märkimisväärne osa Pakistani ajakirjandusest on mõrva hukka mõistnud, ning võtab teadmiseks meetmed, mida Pakistani meediat reguleeriv asutus on konkreetsete telejaamade suhtes seoses sündmuse kajastamise teatavate aspektidega võtnud;
12. toetab juhtivate Pakistani ajakirjanike üleskutset uurida, kui suurt platvormi pakub ajakirjandus äärmuslikele jutlustajatele ja teistele äärmuslastele, kes Taseeri ja tema seisukohti jaganud teisi avaliku elu tegelasi avalikult ähvardasid;
13. väljendab sügavat muret selle pärast, et jumalateotuse seadusi, mille alusel võib Pakistanis määrata surmanuhtluse ja mida tihti kasutatakse tsensuuri, kriminaliseerimise, tagakiusamise ja mõnel juhul ka poliitilise, rassilise või usulise vähemuse liikme mõrva õigustamiseks, on võimalik mitmeti tõlgendada ja see mõjutab Pakistani kõikide usundite esindajaid;
14. palub Pakistani valitsusel põhjalikult läbi vaadata jumalateotuse seadused ja nende praegune kohaldamine, muu hulgas ka karistusseadustiku jagu 295 C, mis näeb ette kohustusliku surmanuhtluse määramise kõikidele jumala teotamises süüdi mõistetud isikutele, ja palub seni kohaldada riigi vähemuste ministri soovitatud muudatusi;
15. tunnustab eriti vähemuste ministri Shahbaz Bhatti ja endise ministri Sherry Rehmani jõupingutusi, kes on esitanud eelnõu, mille eesmärk on kaotada surmanuhtluse kohaldamine jumalateotamise süüdistuse korral; loodab, et Pakistani ametivõimud teevad kõik võimaliku, et kaitsta kõigi nende elusid, keda islamiäärmuslased ilmalike või lahknevate vaadete pärast ohustavad, eelkõige õigusriigi põhimõtteid kaitsvaid advokaate, kohtunikke ja inimõiguslasi;
16. loodab, et Pakistani valitsus rakendab kõiki vajalikke meetmeid, et tagada kõigi Pakistani kohtunike julgeolek, mis võimaldaks neil täita oma põhiseadusjärgset rolli, kartmata hirmutamist, vägivalda või tagakiusamist;
17. suhtub positiivselt asjaolusse, et Pakistan allkirjastas ÜRO kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti ning piinamise vastase konventsiooni ratifitseerimiskirjad; kutsub Pakistani valitsust üles nimetatud dokumente täielikult ja ilma reservatsioonideta ratifitseerima ning tagama ÜRO paktis sätestatud usuvabadust, nähes ette oma kodanike kaitse, et nad saaksid vabalt oma usku järgida;
18. palub Pakistani valitsusel tagada vähemuste inimõigused, mis on sätestatud põhiseaduses ja inimõiguste ülddeklaratsioonis, eelkõige selle artiklis 18, milles on märgitud, et „igäühel on õigus mõtte-, südametunnistuse- ja usuvabadusele”;

RC\854367ET.doc

PE455.869v01-00}
PE455.873v01-00}
PE455.887v01-00}
PE455.888v01-00}
PE455.889v01-00}
PE455.890v01-00}
PE455.891v01-00} RC1/rev.1

19. toetab igasuguseid algatusi dialoogi ja vastastikuse austuse edendamiseks kogukondade hulgas; kutsub poliitilisi ja usujuhte üles edendama sallivust ja tegema algatusi vihkamise ning vägivaldse ekstremismi vastu võitlemiseks;
20. soovib tungivalt Pakistani valitsusel ellu viia kavandatud haridussüsteemi reformid ning reguleerida ja kontrollida medrese koole; kutsub Pakistani ametivõime üles kõrvaldama kõikidest haridusministeeriumi riikliku õppekava seksiooni poolt heaks kiidetud õpikutest vihkamisele, usulisele üleolekule ja usu teotamisele õhutada propaganda;
21. palub Euroopa välisteenistusel lisada ühiskonna ususallivuse küsimus Pakistaniga peetavasse terrorismivastasesse dialoogi, sest sellel küsimusel on erakordne tähtsus pikaajalises võitluses usulise ekstremismi vastu;
22. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles jätkama inimõiguste organisatsioonide ja kaitsjate rahalist toetamist ning kavandama praktilisi meetmeid, et toetada Pakistanis kodanikuühiskonna liikumist jumalateotuse seaduste ja muude diskrimineerivate seaduste vastu;
23. palub Euroopa välisteenistusel Pakistani valitsuselt kindlalt nõuda demokraatia ja inimõiguste klausli järgimist, mis on sätestatud Euroopa Liidu ja Pakistani Islami Vabariigi vahelises koostöölepingus; palub komisjonil esitada aruanne koostöölepingu täitmise ning demokraatia ja inimõiguste klausli järgimise kohta;
24. palub Euroopa välisteenistusel toetada Pakistani valitsust inimõiguste ministeeriumi edasiarendamisel ning tulemusliku, sõltumatu ja autoriteetse riikliku inimõiguste komisjoni loomisel;
25. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Pakistani valitsusele ja parlamendile.